

L’eriçó que volia abraçar

En un bosc tranquil i ple de vida, vivia en Piquet, un petit eriçó amb un gran cor. En Piquet era amable i sempre ajudava els seus amics, però hi havia una cosa que el feia estar trist: no podia abraçar ningú.

Cada vegada que en Piquet intentava abraçar un animal del bosc, les seves espines punxaven i tothom s’allunyava, tot i que sabien que no ho feia amb mala intenció. Un dia, mentre mirava les fulles caure sota un roure vell, va veure en Llampec, un conill juganer, fent tombarelles.

—Hola, Llampec —va dir en Piquet—. Com ho fas per ser sempre tan feliç?

—És fàcil! Em sento estimat pels meus amics —va respondre en Llampec amb un somriure.

En Piquet va abaixar el cap, trist.

—Jo també m’agradaria sentir-me així, però ningú vol abraçar-me.

En Llampec es va quedar pensatiu i va tenir una idea.

—Potser no pots abraçar de la manera que tu vols, però segur que pots fer que els altres se sentin estimats d'una altra manera! Vine, anem a buscar els nostres amics.

En Piquet i en Llampec van recórrer el bosc, parlant amb en Buf, l'òliba savi, la Toqueta, una esquirol entremaliada, i la Flora, una guineu amable. Cada vegada que trobaven algú, en Piquet els ajudava. Va portar nous a la Toqueta, va recollir fulles per al niu d'en Buf i va guiar la Flora cap a una font amagada.

Quan el sol es va pondre, en Piquet es va adonar que estava envoltat dels seus amics, tots somrient.

—Ets el nostre eriçó preferit! —va dir la Flora—. No necessites abraçar per demostrar que ens estimes.

—Això és veritat! —va afegir en Buf—. La teva amabilitat i les teves accions són com una gran abraçada per a nosaltres.

En aquell moment, la Toqueta va tenir una idea brillant. Va córrer cap al seu arbre i va tornar amb un munt de fulles suaus. Les va col·locar al voltant d'en Piquet com si fos una capa.

—Ara, pots abraçar-nos sense punxar! —va exclamar.

Amb precaució, en Piquet va abraçar en Llampec per primera vegada. Va ser un moment màgic. Des d'aquell dia, en Piquet va aprendre que hi ha moltes maneres d'expressar l'amor, i el bosc es va omplir d'abraçades suaus, somriures i molta felicitat.

Preguntes per dialogar amb els infants:

Per què creus que l’eriçó volia abraçar els seus amics, però no podia fer-ho? Com creus que es va sentir quan es va adonar del problema?

Els seus amics van trobar altres maneres de mostrar el seu afecte sense abraçar-lo. Què t’agradaria fer per demostrar als teus amics i familiars que els estimes?

Com creus que se sentien els altres animals quan veien que l’eriçó estava trist? Què faries tu per ajudar algú que no se sent bé?

El conte ens mostra que hi ha moltes maneres d’estimar i ser estimat. Quines altres formes d’afecte coneixes a part de les abraçades?

Si fossis un amic de l’eriçó, com li explicaries que la seva manera de ser també és especial i que no ha de canviar per ser estimat?